

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christiana. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 22. Quomodo debeat Christianus opera sua perficere

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

sunt. Eorum gloria , felicitas , sapientia in his consistit , quæ à mundo ignominia , miseria & insania æstimantur. Carnalis prudentia falsa principia detestantur , oportere nimis divitiis affluere , à nemine sperni , super omnes eminere : fidei vero veritates sectantur docentis opes contemnere , abnegare seipsum & in nulla re gloriari , nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi. Denique in omni vitæ ratione ita se gerunt , ac si omnibus eorum sermo & operatio clamarent , *Regnum meum non est de hoc mundo. Ioan. 18. 36.* Alta quidem & difficultia hæc sunt , sed regnum Dei vim patitur , idque omni conatu dignum est , quod non nisi à vim inferentibus possidetur.

§. X XII. *Quomodo debeat Christianus opera sua perficere.*

Debet Christianus omnia opera sua in pace & mansuetudine perficere & ad omnes rei , vel negotii circumstantias attendere , ad locum , ad tempus , ad personas & præcipue ad finem. Cavebit autem à præcipiti celeritate quæ repentina potius naturæ impetu , quam ratione & divinæ gratiæ motione ad agendum impellit. Cavebit ab inconstantia & levitate animi , ad diversa & inutilia facile evagantis ut præsentior sibi sit & aptior ad Dei illustrationes recipiendas , quibus statim & alatriter parebit. Quicquid sibi agendum erit , serio advertet ne animo præoccupato aggrediatur , alioquin in rebus discernendis cœcutiet & multa illi excent , de quibus merito accusari poterit & reprehendi. Cujusque actionis initio operi & lumen à Deo petet ; tum sedulo examinabit quam partem in illa habeat Deus quam ipse sibi vindicet : in progressu animadverteret , ne delectatio , & complacentia mentem alliciat , & à proposito fine amoveat : in fine cavebit ne sensim subrepens inanis gloria quicquid bene peractum est , vitiet & contaminet. Hoc autem præcipue si xum animo habebit ne hominum laudes , sed Dei gloriam quærat , & ad nihil suum respiciens elatas cogitationes in semine suffocabit. Nulli negotio externo se ingeret , nisi vocatus à Deo. Tunc vero prompto animo obedier

optans anathema esse à Christo pro fratribus suis : hujus enim vitæ perfectionem non in Dei fruitione sitam esse scit, sed in ejus voluntate adimplendâ. Nihil super vires aggredietur, rebusque gerendis affectum, & mentem non applicabit, ultra quām necessarium sit, ut inde nihil depereat libertatis, & pacis. Omnis commotio, & effusio ad exteriora spiritum Dei extinguit, & animi serenitatem obnubilat. Sicut Angelus Tobiae comes nullum officium prætermittebat hominis mercede conducti, semper tamen cum Deo erat : ita vir probus humanis quidem negotiis attendit, atque iis interdum, sicut & cæteri absorberi videtur ; sed cor ejus cum Deo manet : & si corpore versatur in terris, mens tamen in cælis est, ubi meliori sui parte ab omni terra affectione liber commoratur.

§. X X I I I. *Debent opera bona proprie vocationi convenire.*

Nihil interest inter negotia ad quæ obeunda ratione proprii status & conditionis quisque tenetur, & maximum negotium æternæ salutis ; nemo enim certius salutem suam operari potest, quām si officio suo bene fungatur. Subtilissimum nostræ perfectioni laqueum tendit Sathan, cum desideria in nobis excitat magnarum rerum, alio loco & in alia vocatione agendarum : spiritum enim occupant, & mentem distrahabunt, ne rei attendat quæ præ manibus habetur, & quæ ad proprium munus pertinet. Maximopere hallucinatur, qui statu vitæ jam prudenter electo, locum aptiorem Deo serviendi in alio vitæ genere sibi fingit, & quærerit ; in suo siquidem munere explendo segnis nihil agit ubi est, dum multa, & magna molitur ubi non est. Cumque perfectio vitæ Christianæ à singularum actionum bonitate, & rectitudine pendeat, ingeniem illi obicem ponunt, qui quotidianas exercitationes, quas proprii officii ratio ab illis exigit, negligenter, & officianter peragere consueverunt, quia nimis um ubi non sunt ibi animus eorum est. Horum vita continuum bene vivendi exordium est ; multa decernunt, nihil exequuntur, frondibus